

[Landbrugsministeren.]

næsten ingenting, idet der kun er udlånt godt en kvart mill. kr., medens der i tilskud er givet over 4 mill. kr. Disse oplysninger gælder også som svar til det ærede medlem hr. Aage Fogh, som jeg forstod kunne tænke sig, at tilskuddet bortfaldt, og at man opretholder lånet. Jeg tror som sagt ikke, det kan gå an med hensyn til ensilagebeholdere, idet man ikke der kan give fortrinsret, og så kommer der ikke noget resultat ud af denne lovgivning, og det skulle der gerne.

Jeg er altså bange for, at hvis man med hensyn til de dyrere opførelser af ajlebeholdere og møddingsteder hæver fortrinsretten, så vil det betyde, at det ikke bliver muligt for dem, der har mest brug for et lån, de fattigste, at få det; de kan ikke nøjes med tilskud, de må have lån. Derfor vil jeg advare imod en sådan ændring.

Der er fra flere sider talt om, at loven burde afvikles, og det ærede medlem hr. Peder Jakobsen foreslog, at man afviklede den, når Marshallhjælpen ophører. At indsætte en bestemmelse i loven om, at den skal ophøre tidligst til den tid, skal jeg gerne gå ind i en forhandling om, for der kan være noget rigtigt deri. Begrundelsen for lovforslaget er jo i første række, at landbruget, sådan som det er i øjeblikket i alt fald, i langt højere grad må lægges om til selvforsyning. Vi ved, at man ikke for tiden kan sælge i sterling og købe i dollar de råstoffer, som landbruget skal bruge til at producere de varer, det skal sælge. Vi ved, at det er gået tilbage, at de dollars, der er til rådighed, er blevet færre, og jeg tror ikke, jeg røber nogen hemmelighed, når jeg siger, at vi må regne med yderligere nedgang i Marshalldollars i 1950—51. D.v.s., at hvis vi skal fortsætte med en så stor landbrugsproduktion, som vi ønsker, må man gå til en omlægning, der giver større mulighed for produktion uden indførsel af de store mængder af råstoffer, korn og foderkager.

Landbruget arbejder for tiden med en god forrentningsprocent. Der er tale om, at den i år vil blive 6, så man kan ikke sige, at det er dårlige tider for landbruget, og af den grund behøver man efter min mening ikke at opretholde loven, men man behøver det for at fremme den omlægning, som er af så stor betydning ikke alene for landbruget, men for hele samfundet. Ved bygning af ajlebeholdere, møddingsteder og ikke mindst ensilagebeholdere kan der gennemføres en selvforsyning indenfor landbruget, som betyder, at vi i nogen grad

kan opretholde den nuværende produktion uden at indføre tilnærmelsesvis de foder- og råstofmængder til landet, som vi hidtil har fået. Det er begrundelsen, og jeg synes, den er så vægtig, at jeg for mit vedkommende med glæde går ind for gennemførelse af dette lovforslag, selvom landbrugsøkonomiske forhold ikke er dårlige for tiden.

Jeg er derfor rede til at gå ind i en forhandling i udvalget om de spørgsmål, der er nævnt, men jeg anmoder om, at man tager den begrundelse, jeg her har givet, i betragtning, når man skal tage stilling overfor lovforslaget.

Heilesen: Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister for tilsagnet om forhandling om det spørgsmål, jeg har draget frem: fortrinsrettens bortfald. Det står for mig sådan, at man må overveje, når man opretholder fortrinsretten for disse lån, hvilken skade man gør med hensyn til hele realkrediten, men det er som sagt et spørgsmål, der nærmere kan overvejes i udvalget.

Det ærede medlem hr. Tholstrup mente, at det var at komme ind på inflationspolitik. Det kan jeg ikke se efter det tilsagn, vi har givet om, at vi vil være med til at overveje forlængelse af loven. Vi har udtrykkeligt sagt, at vi betragter det som en lovgivning, der må afvikles, men samtidig anerkender vi, at loven er en beskæftigelseslov, som i høj grad kan have sin betydning. Vi mener, det vil være af stor betydning, at man kommer bort fra hele denne lovgivning, så at det overlades til den enkelte jordbruger selv at foretage disse ting på egen bekostning, men det, det gælder om, er, at hele landbruget får en sådan økonomisk stilling, at det med lethed i alle tilfælde kan bære udgiften til disse opgaver, hvis løsning tid efter anden trænger sig på. Vi anerkender den store betydning, som løsningen af de opgaver, lovforslaget omhandler, har for hele vort lands økonomi og ikke mindst for landbruget, og derfor vil vi være med til en realitetsforhandling i udvalget for at finde frem til den bedst mulige løsning, idet der tages sigte på en afvikling, når tid og lejlighed er dertil.

Peder Jakobsen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Chr. Andersen, som mente, at man kunne tage pengene fra genopbygningsfonden, at det ærede medlem får ikke konservativ tilslutning til den tanke. Vi er afgjort modstandere af, at de penge, som ligger i genopbygningsfonden, pumpes ud, for det vil kun virke inflationsskabende.